

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vitis Aqvilonia seu Vitæ Sanctorvm Qvi Scandinaviam
Magnam Arctoi Orbis Peninsvlam Ac præsertim Regna
Gothorum Sueonumq[ue] olim rebus gestis illustrarunt**

Vastovius, Johannes

Coloniæ Agrippinæ, Anno M.DC.XXIII.

Henricus Episcopus Aboen. M.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38534

S. HENRICVS EPISCOPVS ET
MARTYR APOSTOLVS FINLANDIÆ
FLORVIT ANNO CHRISTI 1150.

EVGENIO III. Pontifice,

CONRADO Rege Rom.

S. ERICO Rege.

REGNANTE in Suecia Sanctissimo Rege Erico, Venerabilis Pontifex Henricus, ex Anglia oriundus virtæ sanctitate & morum honestate clarus Vpsalensem regebat Ecclesiam. Quibus quasi duobus luminaribus, populus illius terre ultrabatur, ad veram Dei noticiæ cultumq; magis ac magis incendebatur. Sanctus autem Rex insignem Pontificē vita, moribus & Ecclesiastica dignitatis culmine præpollentem, intimi amoris cōplicebatur affectu, & peculiari familiaritatis gratia honorabat. Felix patria quam Diuina Maiestas concesserat, talium ac tantorum rectorū moderamine sub idem tempus gubernari. Nullus tunc suberat metus, ne Regnum in se diuisum desolaretur, dum ad gloriam Dei & iustum trāquilumq; regimen subditorum prima populi capita tanta confensione animorum conspirabant. Prouchebatur tum crescens in timore Dei Ecclesia, corrigebantur leges, quas vel antiquitas minus recte condiderat, vel peruersitas malignorum obliquauerat, paci & iusticiæ subditorum dabatur opera, lupi rapaces dentes velenatos in oues insontes accuere minus audebāt, cum Rex æquislimus sedens in solio, solertia sua omnne detrimentū à Repub. auerteret, & bonus pastor super custodiendo gregi suo sedulo inuigilaret. Quum vero gens Finlandiæ, tūc a vero Deo aliena, incolis Sueciæ grauia damna frequenter inferret, Sanctus Ericus Rex assumpto secum Beato Henrico Vpsalensi Episcopo, collectoq; exercitu cōtra nominis Christi & populi sui inimicos expeditionem instiuit. Quibus facili negotio Rege cœlesti terreni Regis pietatem prosperrante, fidei Christi & suo dominio subiugatis, & fundatis ibidem Ecclesiis, Rex quidem in Sueciā cum glorioſa victoria redijt. Beatus vero Henricus vincet Domini recenter plantatæ culturam & custodiā suscepit. In tanta quippe pastorum penuria, animarum zelo, honorisque Diuini cupidine succentus, seipsum obtulit ut teneros Christo nuper ex aqua renatos filios educaret, foueret, ad maturitatemq; perduceret, nulla pericula reformidans, nulla metuens aduersa. Tantus fidei fervor, tantus ardor Diuini amoris, altare aureum cordis deuotissimi Pontificis accenderat, ut postpolitis Diuitiis, amicorum solatiis, sublimi Vpsalensis

*S. Henricus
natiōne An-
glos Vpsalensis
Episcopus.*

*A Rege ama-
tur & honora-
tur.
Felix tum tē-
poris Suecia, in
cuius commo-
da Rex cum fa-
cto Praefule
confirauit.*

*Finnores infi-
tū Suecombus.*

S. Ericus suo &

Christi eis sub-

fecit imperio.

S. Henricus

Finlandorum

Apostolorum.

F 3 E C C L E -

Ecclesie p̄f̄latu, pro pauperum & paucarum ouium incolumente,
multis le mortis periculis expoluerit, illius imitatione pastoris, qui reli-
ctis nonaginta nouem ouibus, in deserto, vnicam errantem requisiuit,
& inuentam ad ouile propriis impositam humeris deportauit.

*Ab homicidio
re Ecclesiasti-
ce censura con-
tempore neca-
tur.*

*Vltio diuina in
occisorem san-
cti.*

*Miraculum
post obitum.*

*Mortuus preci-
bus S. Henrici
reuxit.*

Alia mortua.

Tertia.

Tali igitur ædificationi & confirmationi Finlandorum Ecclesiæ pru-
denter ac feliciter insistenti Henrico, accidit ut quidam homicidii reus
ad eum deferretur, quem ob ipsius facinoris immanitatem, cum Eccle-
siastica disciplina coercere vellet, vir ille sanguinarius, salutis remedium
aspernatus, in iustitia ministrum suæque salutis studiosum p̄f̄ulem
manus iniecit violentas, ipsumq; crudeliter trucidauit. Sic sacerdos Do-
mini, acceptabilis hostia, diuinis oblationis cōspectibus, occumbens pro iu-
stitia templum supernæ Hierusalem cum gloriōsi palma triumphi intra-
uit. Cuius sanctitatem Deus celeri vindicta, quæ impiū parricidam con-
secuta est illustrauit Nam sicarius ille sancti Pontificis pileum suo impo-
suit capiti, reuerſulq; domum de commisso flagitio seſe iactans, quod
Vrsum prostrasset, per hoc sancti viri necē designans letabatur, cum ma-
le fecisset & exultabat in rebus pessimis. Verum ita diuina virtute pileū
capiti eius adhæſisse comperit, ut suo illum vertici nequierit detrahere,
niſi cutem pariter & carnem auelleret. Congrua profectò diuinæ vltio-
nis vindicta, vt in vertice capitinis tali poena miserabiliter torqueretur, qui
non est veritus verticem Ecclesiæ Christum Domini truculenter impe-
tere, & occisum spoliare. Defuerat corpori sancto digitus annularis, per
ſicarium illum nefarie dum promiscua vulnera infligeret amputatus,
nec facile propter niuium copiam (brumali enim tempore ſcelus com-
miseraſt etiam adhibito ſtudio reperiſi poterat, verum in eunte vere, niue
circumquaque & glacie refoluta, indicio corui crocitantis volucris alio-
quin cada ueris nimium appetentissimæ, ut huius miraculi vis maior ef-
fulgeret proditus, ac religioſe de terra sublatus & aſſeruatus eſt. Illud
quoque sanctitatis eius celebre argumentum, in Villa Cayſalum percre-
buit. Deploratum iam & depositum filium mæſti parētes tumulo mox
inferendum comitabantur, cum admoniti patrocinium B. Henrici vt
implorarent, ac vitam mortuo flagitarent, quamprimum id facere lunt
aggressi ſoſpitem à tumulo reduxerunt. Filia Antonij de Banio defun-
cta à parentibus, deplorabatur amarissimè, verum ad inuocationem S.
Henrici vita ſubito redditā fuit.

Æditus quidam cum fruſtra proprieſogenitæ decumbentis ſalute
compluribus sanctis vota fidiffiſſet, per viſum monitus S. Henrici vigiliæ
ieiunium, & ad ſepulchrum eius peregrinationem vouit, quo factō pu-
ella non viua modo, verum etiam ſana surrexit.

Mulier

Mulier per triennium languore graui detenta, sancti opem implorauit & sine mora conuoluta.

Triennalis morbus deputatus.

Alia contractione pedis laborans, peregrinationem ad sancti reliquias vouluit & sanata fuit.

Contracta sanatur.

Similis peregrinationis voto soluto, alia item mulier, cæcitatis caligine per annum integrum percussa, visum recipit.

Cæca illuminatur.

Frater quidam Ord. Min. concionator, sexennio dolore capitis vehementi afflictus, voto visitationis sepulchri S. Henrici nuncupato, dolor omnis abscessit.

Capitus dolor sexennis immunitus.

Complures socij ad capturam phocarum mare ingressi, tempestate que grauidiu iactati, voti beneficio maris tranquillitatem impetrarunt & naufragium evaserunt.

Mare sedatur.

Gudmundus quidam famulus D. Alnensis, in Vestrogothiam negotiorum causa ab heros missus, & à Presbytero quodam hospitio exceptus, cum cena peracta ad memoriam S. Henrici (quod genti moris est) poculum propinasset, subridens Presbyter, *Experiar inquit in me lubens eius ut in sis sanctus est.* Eteccē in sequente nocte, graui corporis dolore ac tumorre cruciari cœpit; Mox animum subiit irrisio paulo ante facta. Pœnitentia igitur ductus, Gudmundum accersiuit, veniam petiit, & vouluit statuto ieunio tene vigiliam B. Henrici omnibus diebus vita veneraturum, moxque diuini viri meritis liberatus est. Multis præterea beneficijs ad memoriam eius & inuocationem exhibitis, vita mortisque Henrici innocentiam, ac sanctitatem Diuina bonitas est testata. Sepultus est autem in loco Finlandiae qui Noufis dicitur, cuius cenotaphium plurimum illustraverat Episcopus Abogen. Ioannes Petri Stub. An. D. 1370. caput tamen & brachia Abogiae visuntur, nunc ferro, olim etiam argento inclusa, per Episcopum Abogenem Olaum Tunasan.

Tumor ac dolor corporis mitigatus.

De eoscriptores rerum Sueticarum & Anglicarum, Ioh. Mag. lib. 19. Histor. Gott. c. 3. Molanus & Canisius in suis Martyrologijs. Thomas Bozzius lib. 4. de signis Ecclesie Dei, cap. . Baron. Tomo 12. pag. 375. Vitam hanc cum miraculis adnexis, ex antiquo manu scilicet codice Rubra vallis in Belgio defungimus. Martyrum subiit anno salutis 1150. 19. Ianuarij & relatus in numerum Sanctorum, ab Adriano IV. Anno 1158. quo tempore Abogiae facta est sedes Episcopalis, ab eodem Pontifice, cum antea fuisse Ecclesia Renelamichensis primaria.